

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 מרץ 2014

עש"א 13-08-44696 מוראד נ' כב' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב, אליו הואצלו סמכויות שר הבריאות בענייני משמעת לפי תקנה 19 לתקנות ואח'

1

בפני כב' השופט בן-ציון גרינברגר

עמר מוראד
ע"י ב"כ עו"ד עטרה שינברגר

המערער

נגד

1. כב' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב, אליו הואצלו סמכויות שר הבריאות בענייני משמעת לפי תקנה 19 לתקנות

המשיבים

2. יחידת הדין המשמעתי, לשכת היועצת המשפטית, משרד הבריאות

2

3

פסק דין

4

1. לפניי ערעור על החלטה מיום 31.7.13 בעניינו של המערער, שניתנה על ידי כב' השופט (בדימוס) א' סטרשנוב (להלן: "המשיב"), אליו הואצלו סמכויות שרת הבריאות בענייני משמעת, לפי תקנה 19 לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות), התשמ"א – 1981 (להלן: "ההחלטה"). בהחלטה זו דחה המשיב את הערר על החלטת מנכ"ל שר הבריאות, אשר השית על המערער עונש התליית רישיון המערער כאח מוסמך למשך חמש שנים.

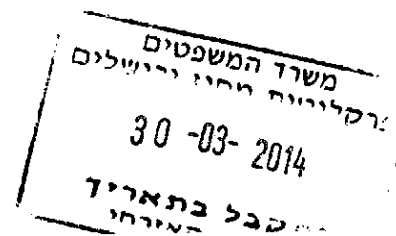
9

10

העובדות הצריכות לעניין

2. המערער, אח מוסמך במקצועו, היה הבעלים של מרפאת ש.ר.ד. בע"מ בכפר קאסם. על פי עובדות כתב האישום המתוקן שהוגש נגדו, עובר לחודש אוגוסט בשנת 2008 קשר המערער קשר עם עובדי מרפאתו להונות את רשויות הצבא, בכך שסיפקו באופן שיטתי תעודות מחלה כוזבות לחיילים (אשר בפועל שימשו כסוכני משטרה סמויים), על מנת להגדיל את רווחי המרפאה (תשעה מקרים). בחלק מהמקרים ניתנו תעודות מחלה כוזבות לחיילים שלא התייצבו כלל במרפאה, ולא עברו כל בדיקה. עבור כל תעודת מחלה שולמו 100 ₪ לקופת המרפאה.

17

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 מרץ 2014

עש"א 44696-08-13 מוראד נ' כב' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב, אליו הואצלו סמכויות שר הבריאות בענייני משמעת לפי תקנה 19 לתקנות ואח'

3. ביום 25.9.11 הורשע המערער בבית משפט השלום בפ"ת (ת"פ 11827-05-09), על פי הודאתו, בעבירה של קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז – 1977 (להלן: "החוק"); מתן תעודה כוזבת, לפי סעיף 281 לחוק, ביחד עם סעיף 29(ב) לחוק; וכן בניסיון לקבל דבר במרמה, לפי סעיפים 29(ב), 25, 415 ו-438 לחוק. על המערער נגזרו ששה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, עשרה חודשי מאסר על תנאי וקנס של 15,000 ₪.

4. לאחר הרשעתו, הוגשה נגד המערער קובלנה למנהל הכללי של משרד הבריאות, על כי הורשע בעבירה שיש עמה קלון, או שיש בה כדי להראות שהוא חסר אחריות הדרושה לעסוק בסיעוד, המהווה עילה להגשת קובלנה כאמור בתקנה 15(4) לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות), התשמ"א – 1981 (להלן: "התקנות"). אי לכך, ובהתאם להוראות תקנה 16 לתקנות, מונתה וועדת משמעת לשמיעת הקובלנה ולהכרעה בה. הקובל ביקש להשית על המערער עונש התלייה של רישיונו למשך שלש שנים, ואילו המערער ביקש מן הוועדה להסתפק בעונש שהוטל עליו בהליך הפלילי, ולחילופין לקבוע עונש אשר ייקח בחשבון את העונש הפלילי אשר הושת עליו.

החלטת ועדת המשמעת

5. בהחלטתה מיום 28.4.13 (להלן: "החלטת הוועדה"), ציינה ועדת המשמעת כי על אף שבהליך הפלילי שנוהל בבית משפט השלום בפ"ת בעניינו של הנקבל, לא נקבע האם יש קלון בעבירות בהן הורשע, הרי שהמערער ובא כוחו הודו כי בעבירות אלו אכן יש קלון. כן ציינה הוועדה כי היא רואה בחומרה יתירה את מעשי המערער, וכי סוג העבירות בהן הורשע, אופיין ונסיבות ביצוען במסגרת תפקידו המקצועי, מצביעות בעליל על הקלון שדבק בהם. הודגש, כי אין מדובר במעידה חד פעמית, אלא פעולה שיטתית, בה קשר המערער קשר עם עובדי המרפאה שבבעלותו ובניהולו, להונות את רשויות הצבא, תמורת כסף אשר הופקד בקופת המרפאה. כך ניצל המערער לרעה את מעמדו ויכולתו, ובמעשיו ובהתנהגותו מעל באמון שניתן לו, תוך פגיעה מהותית ברשויות ובציבור כולו, לתועלתו הפרטית.

6. במסגרת שיקוליה קבעה הוועדה כי לפי סעיף 15(4) לפקודה, היא מוסמכת להטיל עונשי משמעת אם הנקבל "הורשע בעבירה שיש עמה קלון", הא ותו לא, היינו, גם אם ההרשעה אינה נובעת ממעשה או מחדל הקשורים ישירות בעבודתו או התנהגותו של "אח" במובן הסיעודי של המילה, אלא לעצם היותו "אח" במקצועות הסיעוד, הכפוף לתקנות;

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 מרץ 2014

עש"א 13-08-44696 מוראד נ' כב' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב, אליו הואצלו
סמכויות שר הבריאות בענייני משמעת לפי תקנה 19 לתקנות ואח'

- ובמקרה דנן, המערער הוא "אח" שהיה גם מנהל מרכז רפואי בעת ביצוע העבירות בהן
הורשע, ומעשיו הרי התאפשרו רק עקב מעמדו האמור.
7. הוועדה דחתה את טענת המערער כי מתקיימת אכיפה בררנית עקב כך שהוועדה לא
דנה בעניינם של שאר הרופאים ועובדי המרפאה שהיו מעורבים באישומים בהם הורשע
המערער. הוועדה קבעה כי הואיל ועניינם של עובדי מרפאה אחרים לא הובא לפניו, ודאי
שהוועדה לא הוסמכה להמליץ על התליית רישיונם.
8. הוועדה שקלה לקולא את עברו הנקי של המערער ותרומתו לחברה ולחולים, את
האמור בתסקיר המבחן, את גילו הצעיר ואת חלוף השנים מאז ביצוע העבירות; ושקלה
מאידך את חומרת העבירות בהן הורשע, ואת הצורך להטיל עונשים מרתיעים בכדי להרתיע
עובדי סיעוד אחרים מהתנהגות בת קלון, תוך קביעה כי במקרה זה, האינטרס הציבורי עולה
על אינטרס הפרט.
- לפיכך, סברה הוועדה כי יש להתמיר עם המערער מעבר לדרישת התביעה, והיא
המליצה להתלות את רישיונו למשך חמש שנים.
9. ביום 28.5.13 החליט מנכ"ל משרד הבריאות, פרופ' רוני גמזו, לאשר את המלצת
הוועדה ולאמצה. על החלטה זו הוגש הערר בו דן המשיב.

החלטת המשיב

10. בהחלטתו סיכם המשיב את העובדות הרלוונטיות, החלטת הוועדה, ואת טענות ב"כ
המערער וב"כ הקובל. המשיב דחה מספר טענות של המערער, וביניהן את הטענה כי מעד
באופן חד פעמי. המשיב קבע כי מדובר במספר רב של חיילים, ובדפוס התנהגות החוזר על
עצמו. כן קבע כדלהלן:

"אמור מעתה, לא מעידה חד פעמית בפנינו, אלא שיטת רמאות
מתוכננת ומבוצעת להפליא, בניצוחו ובהדרכתו של זה העורר.
העובדה שהוא היה מנהל המרפאה ולא אח מן השורה, רק
מחמירה בעיניי, את התנהגותו כאשר הוא שהיה אחראי ישיר
לביצוע זיופי המסמכים וקבלת הכספים, שהופקדו בקופת
המרפאה עבורו.

...

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 מרץ 2014

עש"א 13-08-44696 מוראד נ' כב' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב, אליו הואצלו
סמכויות שר הבריאות בענייני משמעת לפי תקנה 19 לתקנות ואח'

גם פסקי הדין וההחלטות שציטטה ב"כ העורר אינם ברובם, בכל
הכבוד, לענין או ממין הענין. וכי מה הקשר בין מעשה רשלנות
מובהק (מקרה פרופ' סמולנסקי) לבין סדרת מעשים זדוניים
ומכוונים שביצע העורר, למען בצע כסף? המקרה הדומה ביותר
שצוטט ע"י ב"כ העורר מפורט בהחלטה 13-09 ד"ר רדא תורכי,
מיום 13.4.13, שניתנה על-ידי, ובו הותלה רישיון למשך שלוש
שנים. אלא שבאותו מקרה, זויפו המסמכים והתעודות הרפואיות
על-ידי הנקבל במחשב בלבד. במקרה דנן, זויפו המסמכים
והתעודות הרפואיות ונמסרו לאנשים, במטרה שיופצו לרשויות
הצבא ויגרמו לשחרורם של החיילים, בהסתמך על התעודות
הכוזבות.

אשר על כן, לא מצאתי ממש בנימוקי הערר, שכולם עמדו לנגד
עיניה של ועדת המשמעת, ובהמלצתה למנכ"ל משרד הבריאות,
כמו גם לנגד עיני המנכ"ל עצמו. אכן, אמצעי המשמעת שננקט
נגד העורר אינו קל, והוועדה אף החמירה בהמלצתה על תקופת
ההתליה אף מעבר לעמדת התביעה.

אולם – נוכח חומרת מעשי הזיוף והמרמה שהעורר היה אחראי
על ביצועם, השיטתיות שבמעשים והשלכותיהם האפשריות – כל
זה עבור בצע כסף לשמו, אין ניתן לומר שהעונש חריג בחומרתו
עד שיצדיק התערבותה של ערכאת הערעור.

סוף דבר – הערר נדחה.

11. יצוין כי לאחר מתן ההחלטה, פנה המערער למשיב בבקשה לעיון חוזר בהחלטתו, לאור
החלטה אחרת של המשיב בעניין ד"ר מוחמד טהא, שניתנה ימים בודדים לפני ההחלטה דנן.
על ד"ר טהא הוטל עונש התליה של חודשיים בלבד בגין עובדות ומעשים דומים.

בהחלטה מיום 26.8.13 דחה המשיב את הבקשה, מהטעם כי לא קיימת פרוצדורה של
"עיון חוזר"; וכן כי מקרהו של ד"ר טהא שונה בתכלית מענייניו של המערער, שעה שד"ר
טהא נכשל במעשיו פעמיים-שלוש בלבד תוך תקופה קצרה של כחודש ימים, בעוד שהמערער
עסק במתן אישורים כוזבים באופן שיטתי, וגרף כספים רבים לקופת המרפאה, אשר הועברו
לכיסו. לפיכך, דחה המשיב את הבקשה, אך הורה על דחיית ההתליה עד ליום 10.10.13.

טענות המערער

12. לטענת ב"כ המערער, הוועדה בחרה להשית על המערער עונש תקדימי בחומרתו,
למרות שעסקינן באדם נורמטיבי אשר לא היה מעורב בעברו בכל פעילות עבריינית כלשהי,

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 מרץ 2014

עש"א 44696-08-13 מוראד נ' כב' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב, אליו הואצלו
סמכויות שר הבריאות בענייני משמעת לפי תקנה 19 לתקנות ואח'

- 1 והוא תורם ומקדיש ממרצו לאורך שנים לקהילה ולמדינה, ולכל היותר מדובר במעידה חד
2 פעמית.
- 3 13. על בסיס התיק הפלילי טוענת ב"כ המערער, כי המערער עצמו לא הנפיק תעודות
4 מחלה כוזבות, וכלל לא נכח במרפאה בעת קרות האירועים. עוד היא טוענת, כי בתור היות
5 המערער בעל המרפאה, המאשימה ייחסה לו את האחריות לעבירות שביצעו עובדי המרפאה,
6 ולא בגין פעולות או מחדלים אשר ביצע הוא כאח.
- 7 14. ב"כ המערער מפנה לתסקיר שירות המבחן שהוגש במסגרת התיק הפלילי, בו נכתב כי
8 המערער הביע חרטה ונטל על עצמו את מלוא האחריות, והרשעתו בפלילים תפגע קשות
9 בדימויו כאדם התורם לקהילה. לכן המליץ שירות המבחן על הימנעות מהרשעה. בית
10 המשפט החליט שלא לקבל המלצת השרות אלא להרשיע את המערער, והוטל עליו עונש כבד.
11 למרות כל האמור, הוועדה החליטה להחמיר עם המערער מעבר לכל תקדים משפטי ואף
12 יותר מהמלצת יחידת הדין המשמעת, אשר המליצה על התליית הרישיון לשלש שנים.
- 13 15. מוסיפה וטוענת ב"כ המערער כי עקרונית, אכן יימנע בית המשפט מלהתערב באמצעי
14 המשמעת שהוטלו במסגרת הדין המשמעת. ברם, לא כן אם ימצא בית המשפט כי בהחלטה
15 המשמעתית נפל פגם היורד לשורשו של ההליך, וכי יש בו כדי לפגוע בכללי הצדק הטבעי;
16 אם כי, בהקשר זה נקבע כי רק סטייה מהותית לצד זה או אחר, משגה מהותי בשיקול דעת,
17 או הטלת עונש המחטיא באופן ברור וגלוי את מטרתו, יצדיקו התערבות בית משפט.
- 18 לטענת ב"כ המערער, נסיבות העניין דגן אכן מצדיקות את התערבותו של בית המשפט.
19 ב"כ המערער מפנה לעיקרון אחדות הענישה, הנגזר מעקרון השוויון, שמטרתו להבטיח כי לא
20 ייפגעו כללי הצדק הטבעי; ולטענתה, עיקרון האמור נפגע קשות במקרה שלפנינו, תוך שהיא
21 מפנה שוב לעניינו של ד"ר מוחמד טהא, כפי שטען המערער עובר למתן ההחלטה נשוא
22 הערעור דנא. בהליך המשמעת שהתנהל בעניינו של ד"ר טהא, הושת עליו עונש קל של
23 התלייה למשך חודשיים, ואילו על המערער הוטל עונש חמור וחסר תקדים של חמש שנות
24 התלייה, וזאת למרות שלטענת ב"כ המערער, עניינו של ד"ר טהא דומה מאד לעניינו, גם
25 מבחינת העובדות וגם בהתייחס לעונשים שהוטלו בשני המקרים בהליכים הפליליים. ב"כ
26 המערער מציינת כי ד"ר טהא הורשע בבית המשפט באותו זמן בו הורשע המערער, בגין אותן
27 עבירות ומסכת עובדתית דומה; ובית המשפט השית על ד"ר טהא חמש חודשי מאסר בפועל
28 שירוצו בעבודות שירות, תשעה חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך של 7,500 ₪. אמנם,

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 מרץ 2014

עש"א 44696-08-13 מוראד נ' כב' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב, אליו הואצלו
סמכויות שר הבריאות בענייני משמעת לפי תקנה 19 לתקנות ואח'

1 המערער דן נטל חלק בפרשה אשר נמשכה שלושה חודשים, בעוד שפרשת ד"ר טהא נמשך
2 חודש, וכן הורשע המערער דן גם בקשירת קשר; כך שלכאורה, מעשיו של המערער חמורים
3 במידה מסויימת ממעשיו של ד"ר טהא. ברם, לטענת ב"כ המערער, עניינו של ד"ר טהא חמור
4 הרבה יותר מעניינו, אם נתחשב בעובדה שד"ר טהא הוא הרופא אשר העניק אישית את
5 תעודות המחלה וחתם עליהן; בעוד שהמערער לא הנפיק בעצמו תעודות מחלה כוזבות, הוא
6 אינו רופא, והוא לא נכח במרפאה בעת קרות האירועים (בניגוד לאנשי הצוות הרפואי
7 במרפאה, אשר נכחו בה, וביניהם אף הרופאים שהעניקו את אותם אישורים כוזבים). פרט
8 לכך, הרי שגם המערער וגם ד"ר טהא הינם בעלי מרפאות, ושניהם הביעו חרטה בגין אותן
9 עבירות בהן הורשעו, ואף נגזרו עליהם עונשים דומים בהליכים הפליליים שהתנהלו נגדם.

10 בהקשר זה מציין המערער כי בעניינו של ד"ר טהא נשקל לקולא כי האחרון הינו רופא
11 צעיר בתחילת דרכו, ואין עניין לפגוע במטה לחמו במקרה שהנזק שנגרם על ידו אינו חמור;
12 ואילו בעניינו של המערער, הגם שהנזק שנגרם זהה או זהה בעיקרו, הרי גם הוא, כמו ד"ר
13 טהא, הינו אדם שומר חוק, ללא כל עבר פלילי או הליכים משמעתיים כלשהם, המתפרנס
14 במקצועו כאח ותורם לחברה, ובכל זאת מצאו לנכון הוועדה והמשיב להחמיר עמו פי
15 שלושים. אי לכך, טוענת ב"כ המערער כי מדובר בתוצאה מקוממת ואי-שוויונית אשר
16 חורגת חריגה קיצונית מעיקרון אחידות הענישה. ב"כ המערער אף הפנה למקרים אחרים
17 אשר אף בהם הוטלו עונשים קלים בהרבה מזה שהוטל על המערער, כדי לחזק את טענתה
18 שעל המערער הושת עונש חמור מאין כמוהו (ע"א 10979/04 ליבנו ליאור נ' שר הבריאות;
19 עש"א (י-ם) פרופ' סמולנסקי נ' כב' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב).

20 בהקשר זה מוסיף המערער וטוען כי העונש שנגזר על המערער גם אינו פרופורציונאלי
21 בהתחשב בסכומים הפעוטים ששלשל לכיסו, שמסתכמים בכמה מאות שקלים. כן ציינה ב"כ
22 המערער כי ישנה פסיקה ענפה בעניינם של רופאים ורוקחים שפגעו בחיי אדם ממש,
23 ורישיונם הותלה למשך שנה ושנתיים "בלבד", כך שקשה למצוא בכלל גזרי דין בהליכי
24 משמעת המתקרבים לעונש החמור של חמש שנות התלייה שנגזרו על המערער בעניין דנא.

16. בהתחשב בכל האמור טוענת ב"כ המערער כי יש להפחית את העונש שגזר עליו המשיב.

26 לחלופין הוסיפה וטענה ב"כ המערער, כי עניינם של שלושת הרופאים במרפאה של
27 המערער אשר נתנו את אישורי המחלה, עדיין תלוי ועומד בפני יחידת הדין המשמעתי, ועל
28 כן, לכל הפחות יש להמתין עד להכרעה בעניינם, שגם בדרך זו תישמר עקרון השוויון.

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 מרץ 2014

עש"א 44696-08-13 מוראד נ' כב' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב, אליו הואצלו
סמכויות שר הבריאות בענייני משמעת לפי תקנה 19 לתקנות ואח'

17. בדיון שהתקיים, הוסיפה ב"כ המערער כי המערער הודה בכתב האישום בכדי לסיים
את הפרשה, וכי מאז עזב את המרפאה ומכר את חלקו בה, וחזר לעבוד כאח; אך הפסיק
לעבוד לאחר שהתליית הרישיון נכנסה לתוקף.

18. אף המערער נשא דברים בדיון וטען שעבד במשך כמעט 17 שנים ביחידות לטיפול נמרץ
והציל חיים של אנשים רבים, ובתקופה של ביצוע העבירות לא עבד כאח, ולא פגע במקצוע
הסיעוד.

תגובת ב"כ המשיב

19. לטענת ב"כ המשיב, דין הערעור להידחות, שכן ההחלטה בעניין המערער התקבלה
בסמכות, לאחר שהמשיב עיין בכל החומרים הנוגעים למערער. מדובר בהחלטה שהתקבלה
לאחר שהמשיב שקל את השיקולים לחומרא ולקולא, ובכללם את נסיבות העניין ונסיבותיו
האישיות של המערער. בהתאם לשיקולים אלו, ההחלטה היא מידתית, סבירה ואינה חורגת
ממתחם הסבירות באופן מהותי, המצדיק התערבותו של בית המשפט. כן מבטאת ההחלטה
את עמדת ההלכה הפסוקה, לפיה יש לתת משקל בראש ובראשונה לאינטרס הציבור.

20. עוד נטען כי לא נפל פגם בהחלטת המשיב לאמץ את המלצת הוועדה להתלות את
רישיון המערער לתקופה של חמש שנים, הגם שב"כ הקובל ביקש התלייה למשך שלש שנים
בלבד; ולא ניתן להצביע על טעמים המצדיקים התערבות בהחלטה זו של המשיב. הן המשיב
והן הוועדה אינם כבולים לעונש אותו בקשו הצדדים להטיל, ובסמכותם לחרוג לחומרה.
הדבר דומה למצב בהליך פלילי בו מחליט בית המשפט שלא לאשר הסדר טיעון אליו הגיעו
הצדדים.

21. באשר לטענת המערער כי לא נכח במרפאה בעת ביצוע העבירות, טוען ב"כ המשיב כי
עובדה זו אינה משמעותית לאחר שהרשיע בית המשפט את המערער, בקבעו כי המערער,
כבעלים של המרפאה, שלט בכל עובדי המרפאה, והיה אחראי על ביצועם של מעשי הזיוף
והמרמה.

22. באשר להשוואה להחלטה בעניין ד"ר טהא, טוען ב"כ המשיב כי אין ממש בניסיון
השוואה זה, מאחר שקיימים הבדלים בנסיבות המקרה, בעבירות וסעיפי האישום וכן בעונש

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 מרץ 2014

עש"א 44696-08-13 מוראד נ' כב' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב, אליו הואצלו
סמכויות שר הבריאות בענייני משמעת לפי תקנה 19 לתקנות ואח'

1 הפלילי שנגזר עליהם. כן בעניין ד"ר טהא הוחלט להתלות את רישיונו לתקופה מסוימת, ודי
2 בכך כדי לדחות את טענת המערער בדבר אכיפה בירנית.

דיון והכרעה

3
4 23. לאחר שעיינתי בתיק ושמעתי את טיעוני הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי יש הצדקה
5 להתערבות בית המשפט בהחלטת המשיב, ולקבל את הערעור.

6 24. מן המפורסמות הוא כי בית המשפט אינו נוטה להתערב באמצעי המשמעת שהוטלו
7 במסגרת הדין המשמעתי, אלא אם כן נפל פגם בהחלטת המשיב היורד לשורשו של ההליך,
8 ויש בו כדי לפגוע בכללי הצדק הטבעי, ובמקרה בו סוטה ההחלטה מהותית לקולא או
9 לחומרא ממדיניות הענישה הנהוגה. יפים לעניין זה, דברי בית המשפט בפרשת **סוסאן**, ע"א
10 4693/90 ד"ר **סוסאן נ' שר הבריאות**, פ"ד מו(1) 309 (1991):

11 אמות המידה בדבר ההולם ובדבר האמצעי הנדרש בעקבות
12 מעשה בלתי הולם נקבעות במידה רבה על-ידי המסגרות
13 המקצועיות עצמן, וזאת, כמובן באותו היקף שהותווה בחוק ועל-
14 ידי המוסדות שהוסמכו לכך בדין. בשל כך, ערכאה זאת לא
15 תמהר להתערב בעונש משמעתי, אף אם הוא סוטה לטעמה
16 במידת מה לחומרה או לקולא. רק סטייה מהותית לקולא או
17 לחומרה, משגה מהותי בשיקול הדעת או הטלת עונש המחטיא
18 באופן ברור וגלוי את מטרתו יצדיקו התערבותה של ערכאה זו.
19 בנסיבות אלה נדרש בית-משפט זה לעניין כדי לכוון את
20 ההתנהגות המקצועית למסלול הראוי ולמנוע התגבשותן של
21 אמות מידה מוטעות או בלתי הולמות.

22 ראו גם: ע"א 3425/90 **פינסטרבוש נ' שר הבריאות**, פ"ד מו(1) 321 (1991);
23 בעש"א 364/08 **תייסיר חמאדה נ' מדינת ישראל- משרד הבריאות** (13.02.12).

24 משכך, רק אם בהחלטת המשיב נפל משגה מהותי בשיקול הדעת, והחלטתו חורגת
25 חריגה מהותית ממתחם הסבירות, ימצא בית המשפט לנכון להתערב בהחלטתו.

עניינו של ד"ר טהא

26
27 25. למען פישוט הדברים, אקדים ואומר כי אף ד"ר טהא הינו רופא מכפר קאסם. מדובר
28 ברופא צעיר ובעל מרפאה, והמעשים שביצע בוצעו במקביל למעשים אשר בגינם הורשע

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 מרץ 2014

עש"א 44696-08-13 מוראד נ' כב' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב, אליו הואצלו
סמכויות שר הבריאות בענייני משמעת לפי תקנה 19 לתקנות ואח'

1 המערער. ד"ר טהא אף עבד בהתנדבות במרפאתו של המערער, אם כי המעשים בגינם הורשע
2 בוצעו במסגרת ביקורי בית שערך באופן עצמאי. דינו של ד"ר טהא בתיק הפלילי נגזר לפני
3 דינו של המערער; ואילו בדין המשמעת, הוועדה הכריעה בעניינו של המערער עובר להכרעה
4 בעניין ד"ר טהא. הדבר הוביל לכך שהן במסגרת הטיעונים לעונש בחליך הפלילי והן בפני
5 ועדת המשמעת, הייתה זו המדינה אשר ביקשה ללמוד גזירה שווה לחומרה ממקרה אחד
6 למשנהו, כפי שאפרט לקמן.

7 26. ד"ר טהא הורשע בגין שלושה מקרים בהם נתן לסוכנים משטרתיים שהציגו עצמם
8 כחיילים, אישורי מחלה כוזבים, וכן תעודת מחלה לחייל שלא נכח במקום, תמורת 100 ₪
9 עבור כל תעודה. באחד המקרים ביצע ד"ר טהא ביקור בית, ורשם בתעודה הרפואית כי
10 הבדיקה בוצעה בבוקרו של אותו היום, ולא בערב בשעה שבוצעה הבדיקה בפועל. בגין
11 מעשים אלו הורשע ד"ר טהא בעבירות של מתן תעודה כוזבת לפי סעיף 281 לחוק, וניסיון
12 לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 בצירוף סעיף 25 לחוק, והוטל עליו
13 עונש (כמפורט לעיל).

14 בהתאם לכך הוגשה נגד ד"ר טהא קובלנה מכוח הוראות סעיף 1(41) ("נהג בדרך
15 שאינה הולמת רופא מורשה") ו-41(5) ("הורשע בעבירה פלילית שלא לפי פקודה זו"),
16 לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז – 1976. ב"כ הקובל ביקש מהוועדה להטיל על ד"ר
17 טהא עונש של חמש שנות התליה, תוך השוואה למספר מקרים, ובין היתר אף למקרה של
18 המערער שלפנינו. בא-כוחו של ד"ר טהא התייחס למקרה דנן, וטען כי אין הם מקילים ראש
19 בו, ברם הוסיף שד"ר טהא התנדב במרפאה שהייתה בבעלות המערער ונחשף למעשים שנעשו
20 שם.

21 הוועדה בעניין טהא התייחסה למקרה דנן וקבעה:

22 "אין ספק כי הנקבל עשה מעשה שלא ייעשה, והוא עצמו מודה
23 כי כשל וטעה, אף שהתעשת לאחר תקופה קצרה ביותר, ומיוזמתו
24 ניתק את הקשר עם שותפיו למעשיו, מה שעומד לזכותו, כמו גם
25 הנסיבות בהן נגרר למעשים (שכמובן אין בכך כדי להצדיקם)
26 והודאתו המיידית. לשניים מחברי הוועדה, יו"ר הוועדה פרופ'
27 מישל, ונציג ההסתדרות הרפואית, פרופ' שטרן נראה כי במסגרת
28 איזון האינטרסים, תקופת ההתליה שתבטא את חומרת מעשהו
29 של הנקבל מחד גיסא, אך תביא בחשבון מאידך גיסא את
30 נסיבותיו האישיות והנסיבות מקלות – הודאתו המיידית, ניתוק

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 מרץ 2014

עש"א 44696-08-13 מוראד נ' כב' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב, אליו הואצלו
סמכויות שר הבריאות בענייני משמעת לפי תקנה 19 לתקנות ואח'

הקשר עם מקבלי התעודות מיוזמתו, הפח שנטמן לו, והיותו רופא
צעיר מתחיל חסר ניסיון – גם לא תמנע ממנו לחזור לעיסוקיו,
הינה של חודשיים, וזאת בין השאר לאור ההחלטה בעניין סוויד
(עש"מ 3104-09-12, שהובאה בהחלטת הוועדה, והוצגה כהחלטה
המבטאת גישה מקלה בהרבה בהשוואה למקרים שהציג ב"כ
הקובל - ב.ג.). חברת הוועדה עו"ד עירית אלטושלר סבורה אף
היא שבקשת הקובל מופרזת לחומרה בנסיבות העניין, אך התליה
של חודשיים מקלה מדי עם כל ההבנה למצב אליו נקלע הנקבל
שלא בטובתו... למרות זאת, התליה של חודשיים מעבירה המסר
לא מספק ולא מרתיע מספיק, ועל כן לדעתה יש מקום להתלית
רישיונו של הנקבל לארבעה חודשים. לאור כל האמור אנו
ממליצים, ברוב דעות, לכב' השר להתלות את רישיונו של הנקבל
לתקופה של חודשיים".

בהחלטת המשיב בעניינו של ד"ר טהא, אשר ניתנה ביום 14.7.13, נקבע כדלקמן:

החלטה

8. אכן, העבירות שעבר הנקבל, ושביגין אף נתן את הדין בפני בית
המשפט, אינן קלות, כלל ועיקר. יחד עם זאת, הנסיבות המקילות
במקרה זה יש בהן כדי להטות את הכף לקולא. במיוחד אמורים
הדברים בהתייחס לכך שהנקבל הודח על ידי שוטר סמוי לבצע
את העבירות, הן בוצעו בתקופה קצרה של שלושה שבועות בלבד,
והנקבל חדל ממעשיו ביוזמתו. הלכה למעשה, לא נגרם אף נזק
של ממש כתוצאה מהמעשים הבלתי חוקיים שביצע הנקבל.

המלצות הוועדה, הן של הרוב והן של המיעוט – אשר הפער
ביניהן, אגב, אינו גדול – אף הולמות את הפסיקה בתחום זה.

לפיכך החלטתי לאמץ את דעת רוב חברי הוועדה..."

התוצאה במקרה ההוא הייתה איפוא, כי עמדת הקובל, לפיה התבקשה התליה של
חמש שנים, נדחתה מכל וכל, ובמקומה הוטל על ד"ר טהא עונש קל של התליה לחודשיים
בלבד.

27. בפסק הדין בעניינו של המערער דנן ציין ביהמ"ש כי במסגרת הטענות לעונש, טענה
ב"כ המאשימה כדלקמן: "הוסיפה וציינה ב"כ המאשימה כי עניינו של הנאשם שונה
מעניינו של הנאשם שלא הורשע ודומה לזה של הנאשם מוחמד טהא שנדון בכתב אישום
נפרד בת"פ 11812-05-09 בפני כב' השופטת לב און. לדבריה, המדובר היה ברופא שביצע
מעשיו תמורת תשלום ובית המשפט גזר עליו בגין ביצוע 3 עבירות של מתן תעודה כוזבת
ושתי עבירות של ניסיון לקבל דבר במירמה, 5 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, 9

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 מרץ 2014

עש"א 13-08-44696 מוראד נ' כב' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב, אליו הואצלו
סמכויות שר הבריאות בענייני משמעת לפי תקנה 19 לתקנות ואח'

1 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 7,500 ₪ והתחייבות בסך זהה. לאור דברים אלה, קשה
2 להלום כיצד מצד אחד, בהליך הפלילי, טוענת המדינה כי עניינו של הנאשם דומה לזה של
3 ד"ר טהא, ואף בדין המשמעתי בעניינו של ד"ר טהא (לאחר שניתנה החלטת ועדת המשמעת
4 בעניינו של המערער), השווה ב"כ הקובל למקרהו של המערער וביקש ללמוד מהעונש
5 שהומלץ לגביו ולהטיל על ד"ר טהא חמש שנות התלייה; ואילו מצד שני, במסגרת ההליך
6 שלפניי, ולאחר שבקשתה בעניינו של ד"ר טהא נדחתה באופן קיצוני, ובמקום התלייה של
7 חמש שנים כפי שבקשה, נגזר עליו התלייה של חודשיים בלבד, טוענת המדינה עתה כי "אין
8 ממש" בניסיון להשוות בין שני עניינים אלו. הגם שתפקידה של המדינה כמשיבה להגן על
9 החלטת המשיב בפני הערעור שהוגש נגדו, הרי שלאחר עיון בית המשפט במסמכי התיק
10 בערכאות הקודמות מתברר כי טענות המדינה לפניי, לפיה היא מבקשת כעת לדחות כל
11 השוואה בין המקרה דגן לבין עניינו של ד"ר טהא, כשהיא עצמה נקטה בעמדה הפוכה בהליך
12 שהתנהל בעניינו של ד"ר טהא עצמו, הינה מופרכת ולא ראויה כלל.

13 28. לאחר שעיינתי בעניינו של ד"ר טהא, מסקנתי היא כי אכן יש בסיס להשוואה בין שני
14 המקרים, שכן מדובר בשניהם בעבירה דומה ובנסיבות דומות של מתן תעודת מחלה כוזבת
15 לחיילים. אומנם, עניינו של המערער חמור יותר מזה של ד"ר טהא, בזה שהמערער הורשע
16 גם בקשירת קשר עם עובדי המרפאה לביצוע העבירה של תעודה כוזבת; כי מדובר בתשעה
17 מקרים, שהכניסו יחד כ-1000 ₪ לקופת המרפאה של המערער, להבדיל מעניינו של ד"ר
18 טהא, שם מדובר בשלושה מקרים, בהם התקבלו סך הכל 300 ₪; וכן, שהעבירות בהן הורשע
19 המערער נפרשו על פני שלושה חודשים, להבדיל מתקופה קצרה יותר של שלושה שבועות
20 אצל ד"ר טהא. יחד עם זאת, אני סבור כי החומרה היחסית של העבירות שביצע המערער
21 מול אלה שביצע ד"ר טהא אינה מצדיקה כלל פער ענישה כזה, בין חודשיים התלייה לחמש
22 שנות התלייה, וכן מקובלת עלי טענת המערער שאף ללא ההשוואה האמורה – המעוררת
23 פגם קשה בעיקרון השוויון, הרי שעונש התלייה לתקופה של חמש שנים הינו כשלעצמו עונש
24 תקדימי החמור יתר על המידה.

25 29. כמו כן, ניכר לדעתי כי יש להתחשב יותר בנסיבותיו האישיות של המערער, שהוא אב
26 לילדים קטנים, אשר תרם לחברה במשך שנים רבות. הוועדה אף הביעה את התרשמותה
27 ממכתבי ההערכה והתודה שהגיעו לידיה, וציינה כי שקלה את הנסיבות האמורות לקולא,
28 אך קשה ביותר למצוא כי אכן ניתן להן משקל כלשהו (שאם כן, הרי שמתחייבת המסקנה כי

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 מרץ 2014

עש"א 44696-08-13 מוראד נ' כב' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב, אליו הואצלו
סמכויות שר הבריאות בענייני משמעת לפי תקנה 19 לתקנות ואח'

1 הוועדה הייתה מוכנה עקרונית להטיל עונש חמור עוד יותר מחמש שנות התלייה, דבר אשר
2 לא יעלה על הדעת).

3 30. בהקשר זה אני מוצא לנכון להביא את הפסיקה אליה התייחסה הוועדה בעניין ד"ר
4 טהא, ושלגביה קבע המשיב בהחלטתו בעניין ד"ר טהא כי החלטת הוועדה ניתנה "לאחר
5 סקירה מקיפה של הפסיקה הקיימת בנושא מתן אישורים רפואיים כוזבים על-ידי
6 רופאים", וכי המלצות הוועדה "הולמות את הפסיקה בתחום זה", כדלקמן:

7 א. עניינו של ד"ר אליהו, שבמהלך שלש שנים נתן כחמישה עשר אישורים כוזבים,
8 והורשע בלקיחת שוחד, בנוסף למתן תעודה כוזבת והפרת אמונים; רישיונו הותלה לשלש
9 שנים;

10 ב. עניינו של ד"ר ליביו ליאור, אשר נתן אישור כוזב אחד לשם השתמטות ממילואים,
11 והוטל עליו עונש התלייה של שנה, בניגוד להסדר טיעון עם הקובל בו הוסכם על התלייה של
12 ארבעה חודשים;

13 ג. עניינו של ד"ר רדא תורכי (החלטה מיום 3.4.13), שהוא מקרה חמור במיוחד, שם זייף
14 הנקבל למעלה מ-2,000 רישומים כוזבים במהלך שלוש שנים (יצר ביקורים פיקטיביים של
15 60 - 90 מטופלים ברבעון), תוך שיבוש רשומות רפואיות של מטופלים ורישום אבחנות
16 רפואיות בדויות ומרשמים פיקטיביים לנטילת תרופות ללא ידיעת המטופלים, דבר שיש לו
17 השלכות על מגוון הקשרים לאורך חייהם – רישיונו הותלה לשלש שנים;

18 ד. עניינו של האח משה אבוהצירה, אשר כנציג גוף ציבורי (המוסד לביטוח לאומי) נכנס
19 לבתי זקנים סיעודיים לצורך ביצוע מבחני תלות, וניצל ביקורים אלו לצורך גניבה מבתיים.
20 הוא הורשע בגניבה, מרמה והפרת אמונים – רישיונו הותלה לעשר שנים;

21 ה. המקרה הנדון לפניי, של עמר מוראד;

22 ו. עניינו של ד"ר יצחק סוויד, המבטא לדעת הוועדה גישה מקלה בהרבה –מקרה של
23 רופא עיניים שבמשך יותר משנה רשם לחולה החשוד כנרקומן, תרופה נרקוטית, ששימשה לו
24 תחליף לסם, למרות שלא היה מטופל שלו. שם הוועדה המליצה רק על נזיפה והתראה,
25 ובהחלטת המשיב הותלה רישיונו לחודשיים.

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 מרץ 2014

עש"א 44696-08-13 מוראד נ' כב' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב, אליו הואצלו
סמכויות שר הבריאות בענייני משמעת לפי תקנה 19 לתקנות ואח'

31. כאמור, עניינו של ד"ר רדא תורכי חמור ביותר. מדובר בביצוע של אלפי מעשים בלתי
חוקיים, תוך גרימת נזק של ממש למטופלים, ונגזר עליו עונש נמוך יותר מזה שנגזר על
המערער. אינני מסכים עם דעת המשיב כפי שהובעה בהחלטה בנדון דנן, כי עניינו של ד"ר
תורכי קל יותר משום שאת העבירות ביצע במחשב בלבד, בעוד שבנדון דנן זויפו המסמכים
ונמסרו לחיילים, על מנת להונות את רשויות הצבא. סבורני כי ההבדל הגדול בהיקף
העבירות בין שני המקרים, כמו גם הסבת נזק למטופלים בעניינו של ד"ר תורכי, אשר אינו
קיים בעניינו, מחייבים את המסקנה כי עניינו של ד"ר תורכי אינו קל מעניינו של המערער,
ואינו מצדיק הטלת עונש חמור עוד יותר (חמש שנים מול שלש שנים).
32. בעניינו של סוויד, עבירות הנקבל נמשכו לתקופה ארוכה, ומעשיו נוגעים לטיפול
בחולה עצמו, ובכל זאת נגזר עליו עונש קל מאוד של חודשיים. גם עניינו של ד"ר אליהו נראה
על פניו כרלוונטי; ואם נתייחס לעובדה שבאותה פרשה הורשע הנקבל גם בעבירה חמורה של
לקיחת שוחד, וכי העבירות בהן הורשע בוצעו משך תקופה ארוכה של שלש שנים, הרי
שהמקרה דנן קל בהרבה, ובכל זאת בעניינו של ד"ר אליהו נגזרה התלייה של שלש שנים
בלבד. (עניינו של אבוחצירה, בו הורשע בגניבה, מרמה והפרת אמונים, שונה לגמרי, ולא ניתן
ללמוד ממנו לעניינו).
33. הפסיקה שהובאה בהחלטת הוועדה, אשר גם המשיב התייחס אליה בהחלטתו, הייתה
חייבת להוביל את המשיב למסקנה חד-משמעית כי הוועדה החמירה עם המערער יתר על
המידה, וזאת במיוחד לאור התוצאה בעניינו של ד"ר טהא, בו נגזרה על הנקבל התלייה של
חודשיים בלבד, לעומת התלייה של חמש שנים בעניינו; ובמיוחד בהתחשב בעובדה כי
החלטה זו ניתנה שבועיים בלבד לפני ההחלטה בעניינו של המערער.
- ודוק: אכן יש מקום להתייחס בחומרה מיוחדת למעשיו של המערער דנן עקב כך כי
הם יועדו להונות את רשויות הצבא, ויש להתייחס בחומרה לניצול זה של אנשי מקצוע
בסמכות המיוחדת הניתנת להם על פי חוק, במטרה להונות את הצבא בתמורה לבצע כסף.
דא עקא, כי אף בעניינו של ד"ר טהא נעברו בדיוק אותן עבירות, לאותה מטרה, ובכל זאת
נגזרה עליו התלייה של חודשיים בלבד.
- ואף אם אכן קיימים מרכיבים במעשיו של המערער שניתן להחשיבם כתמריס יותר
לעומת אלה של ד"ר טהא, ובמיוחד – עבירת קשירת קשר, כך שיש מקום להחמרה עם

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 מרץ 2014

עש"א 44696-08-13 מוראד נ' כב' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב, אליו הואצלו
סמכויות שר הבריאות בענייני משמעת לפי תקנה 19 לתקנות ואח'

1 המערער לעומת עונשו של ד"ר טהא, לא ניתן להלוס פער ענישה כה עצום ובלתי נתפס שבין
2 שני המקרים.
3 34. בהקשר זה אבקש להפנות גם להחלטה נוספת שניתנה במקרה של עבירות דומות
4 (ואשר ניתנה לאחר החלטת המשיב בעניינו של המערער), בעניינו של ד"ר יבגני גוסקוב
5 (החלטה 13-29 מיום 16.9.13), עליה הוגש ערעור בו דנתי בעש"א 49681-10-13. במקרה זה
6 הורשע ד"ר גוסקוב **במאות** מקרים של רישום כוזב במסמכי תאגיד, ובקבלת דבר במרמה;
7 כאשר במשך חמש שנים, בהיותו רופא במרפאה פרטית בה עבד במסגרת קופת חולים מכבי
8 שירותי בריאות, רשם רישומים כוזבים ברישומי הקופה באופן שנחזה כאילו התייצבו
9 מטופלים, נבדקו, אובחנה אצלם מחלה ונרשמו להם תרופות, בעוד שבפועל המטופלים לא
10 שהו בארץ. כן הנפיק ד"ר גוסקוב מרשמים למטופל הזכאי עקב מחלתו לקבלת תרופות
11 יקרות ללא תשלום, ושלח את מזכירתו לרכוש את התרופות בבית מרקחת, ואת חלקן מכר
12 למטופלים במחיר מלא. במעשים אלו גרף ד"ר גוסקוב לכיסו סכום כולל של כ-80,000 ₪.
13 בעניינו המליץ ב"כ הקובל על עונש התלייה של **חמש שנים**, והמשיב קבע עונש התליה של
14 **שלוש שנים**. על פניו נראה כי עניינו של המערער דן אינו מתקרב לחומרת מעשיו של ד"ר
15 גוסקוב, ובכל זאת זכה לעונש החמור משמעותית מן העונש שנגזר על גוסקוב.

התערבות בהחלטת המשיב

16 35. כאמור לעיל, רק אם בהחלטת המשיב נפל משגה מהותי בשיקול הדעת, והחלטתו
17 חורגת חריגה מהותית ממתחם הסבירות, ימצא בית המשפט לנכון להתערב בהחלטתו. בנדון
18 דן, סבורני כי בגזירת העונש החמור על המערער אכן קיימת סטייה מהותית ממתחם
19 הסבירות. עונש התלייה לתקופה של חמש שנים הינו חמור באופן קיצוני, ובפרט כשבוחנים
20 את נסיבות המקרה כשלעצמן; ומסקנה זו מתחזקת לאור הפסיקה שהוצגה לעיל, אשר
21 הקלה באופן משמעותי במקרים דומים או אף חמורים יותר.
22

23 בענייננו, מדובר בתשעה מקרים בלבד, שנפרשו על פני תקופה קצרה יחסית של שלושה
24 חודשים, כאשר הרווח הכספי של המערער היה זניח (כ-1,000 ₪). כן יש לשקול את העובדה
25 שהמערער לא מסר אישית את התעודה הכוזבת, שהרי הוא אינו מוסמך לכך; אלא,
26 מהרשעתו בהליך הפלילי עולה כי קשר קשר עם עובדי המרפאה לעשות כן (אם כי ההרשעה
27 בעבירה זו כשלעצמה הינה שיקול לחומרא). העבירות שביצע המערער נעשו כנגד הרשויות
28 השונות, ואין בהם כל פגיעה במטופלים. אף פגיעה ברשויות, כמובן, פוגעת בכבוד המקצוע

בית המשפט המחוזי בירושלים

27 מרץ 2014

עש"א 44696-08-13 מוראד נ' כב' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב, אליו הואצלו
סמכויות שר הבריאות בענייני משמעת לפי תקנה 19 לתקנות ואח'

1 ויש ליתן עליה את הדין. יחד עם זאת, מדובר בפגיעה פחותה **במידת-מה** ביחס למקרים
2 בהם פגע בעל התפקיד פגיעה ישירה במטופלים; ולאור הפסיקה שהוצגה לעיל, בה יש למצוא
3 מקרים בהם פגע הנקבל פגיעה ישירה במטופלים באמצעות זיוף מסמכים, קל וחומר כי יש
4 להקל עם המערער דגן, אשר לא פגע כלל במטופלים. משקל נוסף יש לתת גם לעובדה
5 שהעבירה לא בוצעה מתוך ניצול ישיר של תפקידו כאח, אלא כמנהל המרפאה (ובמסגרת
6 תפקיד זה הורשע), ועל פניו היה יכול לבצעה גם בעל תפקיד אחר שאינו ממקצוע הסיעוד.

7 לכך יש להוסיף את נסיבותיו האישיות של המערער, את התרומה הנרחבת שלו לציבור
8 במשך כ-17 שנים, עברו הנקי ומצבו המשפחתי, את החרטה שהביע והודאתו המיידית, וכן
9 העובדה שעזב את המרפאה שניהל וחזר לעבוד כאח מוסמך, עד שהותלה רישיונו.

10 36. אשר על כן, אני מקבל את טענת המערער כי העונש שניתן בעניינו הינו עקרונית
11 וכשלעצמו עונש חמור באופן המהווה סטייה מהותית לחובתו, וכך גם מתבקשת המסקנה,
12 לאחר השוואה לפסיקה הקיימת, כי החלטת המשיב אינה מידתית וסבירה ומצדיקה את
13 התערבות בית המשפט.

14 37. לפיכך, לאור השיקולים לקולא ולחומרא שהוצגו לפני המשיב והוועדה והפסיקה
15 הקיימת, אני קובע כי עונש ההתלייה של רישיון המשיב יעמוד על **שנתיים**.

16 38. אני נותן בזה צו להוצאות משפט ושכ"ט עו"ד לטובת המערער בסך של 10,000 ₪.

17 ניתן היום, כ"ה אדר ב תשע"ד, 27 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.

18

בן-ציון גרינברגר, שופט

19

20

בית המשפט המחוזי בירושלים

אני מאשר

עודעתי זה נכון ומתאים למקור

מזכיר ראשי

38